

DIOSAR NR. '2005

ROMÂNIA
 TRIBUNALUL SIBIU
 SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
 CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.1157/C

Ședința publică din 20.09.2005

PREȘEDINTE : _____ – JUDECĂTOR

_____ – GREFIER

Cu participarea procurorului _____ din cadrul
 PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL SIBIU

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cauzei comerciale formulată de reclamanta _____ împotriva pârâților **DIRECȚIEI REGIONALE VAMALE Brașov ș.a., pentru "anulare decizie".**

Pârțile nu au fost citate.

Procedura complet.

Cauza a fost dezbătută în fond la data de 13.09.2005 când cei prezenți au pus concluziile consemnate în încheierea din acea zi care face parte integrantă din prezenta sentință.

T R I B U N A L U L

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 19.04.2005 reclamanta _____ a chemat în judecată pe pârâtele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE a Jud. Sibiu și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ Brașov** solicitând ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună, anularea deciziei nr. 9 din 9 martie 2005 emisă de DGFP Sibiu în soluționarea contestației formulate împotriva procesului verbal de control încheiat de DRV Brașov la data de 25.01.2005.

Pe cale de consecință s-a solicitat exonerarea reclamantei de la plata sumei de _____ reprezentând taxe vamale, suprataxă vamală, dobânzi și penalități de întârziere aferente acestora precum și suma de _____ lei reprezentând amendă contravențională aplicată prin procesul verbal nr. _____

S-au solicitat și cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat în esență că procesul verbal de control întocmit de organul vamal și decizia pronunțată de organul administrativ jurisdicțional în soluționarea contestației cu privire la plata retroactivă a taxelor vamale pentru investiții care au beneficiat de facilitățile vamale prevăzute de art.

22 din Lg. 133/1999 au la bază interpretarea eronată a dispozițiilor OUG 17/2000 care prin art. 37 conține dispoziții de abrogare a art. 22 și 25 din Lg. 133/1999, dispoziție menținută și prin art. 3 al. 2 din Lg. 76/2000, Legea bugetului.

În drept s-au invocat prevederile art. 182 al. 2 C.p. fiscală, art. 22 și 25 din Lg. 133/1999, art. 8 din Lg. 76/2000, OUG 297/2000, art. 54 al. 1 și 2, art. 60 al. 1 și 4 din Lg. 24/2000.

Prin întâmpinare pârâtele au solicitat respingerea acțiunii și menținerea deciziei nr. 9/2005 și a procesului verbal încheiat la 25.01.2005 întrucât pentru importurile realizate de reclamantă în perioada 15.08 – 21.12.2000, aceasta nu putea beneficia de scutire de taxe vamale în conformitate cu prev. art. 22 din Lg. 133/1999 și implicit TVA, conform art. 6 pct. B lit. a din OG 3/1992, dispoziție în vigoare până la data de 1.01.2000 și respectiv 15.03.2000. S-a arătat totodată faptul că actul normativ care a repus în aplicabilitate art. 22 din Lg. 133/1999 este OUG 297/30.12.2000, astfel că actul constatator a fost încheiat cu respectarea și interpretarea corectă a dispozițiilor legale invocate.

Examinând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține în fapt următoarele:

Din conținutul procesului verbal de control încheiat la data de 21.01.2005, se reține că organul vamal a recalculat drepturile de import pentru un număr de 7 importuri de bunuri efectuate de reclamantă în perioada 15.08-21.12.2000 în baza declarațiilor vamale de import definitiv în facilități vamale și fiscale acordate în baza art. 22 din Lg. 133/1999.

Urmare a verificărilor efectuate s-a reținut că reclamanta a beneficiat în mod eronat de facilități vamale și fiscale și ca urmare a stabilit în sarcina acesteia obligația de plată la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând:

	lei amendă contravențională,	lei taxe vamale,
	, dobânzi taxe vamale;	lei – penalități de întârziere taxe
vamale;	lei comision vamal;	lei dobânzi comision vamal;
	lei – penalități întârziere comision vamal;	lei TVA;
	lei dobânzi TVA;	lei – penalități de întârziere TVA.

Organul de control vamal a apreciat că reclamanta nu putea beneficia de facilități vamale acordate pentru importurile realizate în perioada 15.08 – 21.12.2000 în temeiul art. 22 din Lg. 133/1999, întrucât aceste dispoziții erau abrogate prin art. 37 din OUG 17/2000 astfel că dispozițiile Legii 76/2000 nu puteau să repună în vigoare acest articol.

Împotriva actului de control, reclamanta a formulat contestație la data de 9.02.2005 (f.35), contestație care a fost respinsă prin decizia nr. 9 din 9 martie 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sibiu.

Pentru a pronunța această decizie, organul administrativ jurisdicțional a reținut că actul de control este legal având la bază o interpretare și aplicare corectă a dispozițiilor art. 37 din OUG 17/2000 și ale Lg. 76/2000

Examinând decizia atacată prin prisma criticilor formulate și a actelor dosarului, Tribunalul constată că acțiunea este fondată.

La data efectuării importurilor respectiv, în perioada 15.08 – 31.12.2000, reclamanta, la controlul vamal a beneficiat de facilitățile fiscale prev. de art. 22 din

Lg. 133/1999 care priveau scutirea de la plata taxelor vamale pentru mașinile și utilajele importate în vederea dezvoltării activității proprii de servicii.

La controlul vamal ulterior, autoritatea vamală a dat o altă interpretare disp. art. 22 din Lg. 133/1999 apreciind că reclamanta pentru importurile din această perioadă nu putea beneficia de scutiri de la plata taxelor vamale astfel că a procedat la calcularea taxelor aferente și a accesoriilor creanței bugetare reținând că aceste dispoziții au fost abrogate expres prin art. 2 din OUG 215/1999 și respectiv 37 din OUG 17/2000.

Este adevărat că abrogarea unui text dintr-o lege sau ordonanță semnifică ieșirea lui din vigoare. Actul abrogat încetează să mai producă efecte juridice.

Dispozițiile art. 37 din OUG 17/2000 care conține norma abrogatoare a art. 22 din Lg. 133/1999 au fost modificate prin dispoziția normativă cuprinsă în art. 8 din Lg. 76/2000, text care nu mai menționează faptul că aceste dispoziții "sunt și rămân abrogate".

Având în vedere prevederile art. 60 al. 1 din Lg. 24/2000, această dispoziție normativă cuprinsă în art. 58 din Lg. 76/2000, nu poate fi interpretată decât ca o încetare a producerii efectelor juridice din textul art. 37 din OUG 17/2000, ceea ce nu constituie o încălcare a principiului constituțional conform căruia abrogarea printr-un act normativ ulterior a actului abrogator, nu duce la recunoașterea actului anterior abrogat.

Art. 8 din Lg. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000 relevă intenția legiuitorului de a asigura aplicarea legii 133/1999, în plenitudinea rațiunii sale de a fi, respectând astfel regula de bază conform căruia dreptul fiscal trebuie să ofere contribuabilului securitatea (juridică) obligațiilor sale fiscale.

În perioada în care s-au realizat importurile care fac obiectul prezentului litigiu, reclamanta putea beneficia de regimul vamal favorabil, acestea fiind ulterioare datei de 4 mai 2000, data publicării Legii nr. 76/2000.

Un alt argument în favoarea acestei interpretări a voinței legiuitorului îl reprezintă faptul că în legea bugetară pe anul 2000, în anexa la aceasta și anume, cea care prevede actele normative după care se calculează impozitele și taxele în anul bugetar respectiv, aceste dispoziții nu au produs efecte, nefigurând în anexa la legea bugetară, ceea ce duce la concluzia că retragerea facilităților fiscale acordate pentru taxele vamale nu a operat pe perioada avută în vedere de organul vamal.

În fine, în activitatea de aplicare și interpretare a normelor de drept fiscal, întrucât administrația fiscală și contribuabilul sunt în permanență în anumite raporturi (de la declarațiile de impozit, vamal, etc. și până la contenciosul fiscal), ambele părți trebuie să fie de bună credință.

Buna credință a contribuabilului, în materia aplicării legii fiscale, implică o obligație de loialitate în ceea ce privește declararea materiei impozabile, precum și o obligație de coerență în privința administrării (gestiunii) bunurilor sale. În materia interpretării, buna credință a contribuabilului trebuie să se manifeste față de interpretarea de către organul fiscal a unei norme legale printr-un act administrativ, fie cu aplicabilitate generală, fie la un caz particular.

Încrederea contribuabilului în interpretarea dată de autoritatea fiscală unui text legal, are drept consecință protejarea sa împotriva modificării "doctrinei administrative".

Or, în cauză, prin adresa nr.21029 din 9 mai 2005 DIRECȚIA GENERALĂ VAMALĂ a comunicat Direcțiilor Regionale Vamale, faptul că începând cu data intrării în vigoare a Lg. 76/5 mai 2000 se reintroduc facilitățile prev. de art. 22 și 25 din Lg. 133/1999.

Astfel, apărarea reclamantei, contribuabil de bună credință, împotriva modificării survenite în interpretarea dată de autoritatea vamală textelor legale, aplicabile în speță, apare ca justificată în raport cu poziția exprimată prin interpretarea dată prin adresa mai sus indicată și reconfirmat prin adresa nr. 31.171/15.06.2005.

Controlul vamal ulterior, instituit prin dispozițiile art. 61 Cod vamal, după acordarea liberului de vamă la import nu poate avea obiect decât verificarea cuantumului taxelor vamale în cazul unor erori cu privire la încadrarea tarifară sau furnizării de către importatori de date vamale cu privire la mărfurile și documentele prezentate și nu reconsiderarea propriei interpretări cu privire la acordarea facilităților vamale în perioada martie - decembrie 2000.

Așa fiind,, pentru motivele arătate, tribunalul văzând prev. Legii 554/2004, urmează a dispune anularea deciziei, nr. 9 din 9 martie 2005 emisă de Direcția generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu și pe cale de consecință, anularea în parte a procesului verbal de control încheiat la data de 25.01.2005 de Direcția Regională vamală Brașov, în ceea ce privește exonerarea de plata sumelor reprezentând taxe vamale și TVA precum și accesoriile creanțelor bugetare (dobânzi, penalități de întârziere).

Urmează a fi respinsă cererea reclamantei privind anularea amenzii contravenționale în sumă de lei împotriva căreia, reclamanta a formulat plângerea contravențională în temeiul OG 2 /2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

În temeiul art. 274 C.p.civ. urmează a obliga pe pârâte la plata cheltuielilor de judecată parțiale în sumă de 4.998 RON în favoarea reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta
cu sediul în , împotriva pârâtelor DIRECȚIA GENERALĂ
A FINANTELOR PUBLICE a Jud. Sibiu, cu sediul în Sibiu, C-lea Dumbrăvii.
nr. 28-32 și DIRECȚIA REGIONAL VAMALĂ BRAȘOV, cu sediul în Brașov,
str. Hărmanului nr. 50 și în consecință:

Dispune anularea Deciziei nr. 9 din 9 martie 2005 emisă de DIRECȚIA
GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A Județului Sibiu și anularea în parte
a procesului verbal de control încheiat de DIRECȚIA REGIONAL VAMALĂ

Braşov, exonerând pe reclamantă de la plata sumelor reprezentând taxe vamale, suprataxă vamală, dobânzi, penalități de întârziere și comision vamal.

Obligă pe pârâtă la plata sumei de _____ lei cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale.

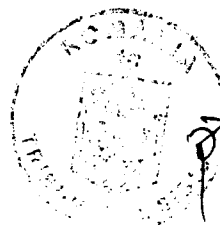
Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 20.09.2005.

PREȘEDINTE

GREFIER

Ex. 4

pl. conf.

unui
rinei
ALĂ
data
22 și
otriva
egale,
prin
sa nr.
după
ficarea
ară sau
rile și
vire la
4/2004,
Direcția
larea în
Direcția
sumelor
ougetare
amenzii
manta a
ul juridic
eltuielilor
RO SRL,
NERALĂ
Dumbrăvii,
în Braşov,
DIRECȚIA
ea în parte
VAMALĂ